

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 57809

гр. София, 18.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 88 СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА
ПЕТКОВА

като разгледа докладваното от ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА ПЕТКОВА Частно гражданско дело № 20221110108138 по описа за 2022 година

Производството по [чл. 247 и чл. 248 ГПК](#):

По делото е издадена Заповед № 9202 от 04.04.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, по силата на която *** с ЕИК **** е осъдена да заплати на Д. Н. К. сумата от 5 000 лв. – главница, представляваща платена сума за неуспешно лечение с лингвинални брекети, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението – 14.02.2022 г. до изплащане на вземането, сумата от 109.72 лв. – обезщетение за забава върху сумата от 5 000 лв. за периода от 27.11.2021 г. – 13.02.2022 г., сумата от 800 лв. – главница, представляваща платени суми за допълнително лечение от друг специалист, поради неуспешно лечение, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението 14.02.2022 г. до изплащане на вземането, сумата от 17,56 лв. – обезщетение за забава върху сумата от 800 лв. за периода от 27.11.2021 г. – 13.02.2022 г. Посочено е, че вземанията представляват възстановяване на суми във връзка с неуспешно проведено лечение с лингвинални брекети на горна и долна челюст и отказ от продължаване на лечението, наложило извършването на разходи за допълнително лечение.

По делото е постъпила молба от 25.01.2024 г. от заявителя Д. Н. К., чрез адв. С. М. с приложено пълномощно, съдържаща искане за отстраняване на допуснатата очевидна фактическа грешка в заповедта по чл. 410 ГПК. Твърди се, че в заявлението за издаване на заповед за изпълнение като длъжник била посочена д-р Н. Д. К., като поради пропуск не бил посочен неин ЕГН, а че действа като ЕТ било посочено само за уточнение. Иска се от съда издадената заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК да бъде поправена, като длъжникът *** с ЕИК **** бъде заместен с д-р Н. Д. К., ЕГН *****. Направено е и искане за допълване на издадената заповед за изпълнение в частта за разноските, като на заявителя се присъди сумата от 118, 55 лв. – държавна такса.

В указания срок на 21.03.2024 г. и с оглед дадената процесуална възможност по

делото е постъпило становище от Н. Д. К. - ***, чрез адв. Е.. Поддържа се, че искането за допълване на заповедта в частта за разноските е недопустимо, доколкото заявителят е имал възможността в срока по чл. 413 ГПК да я обжалва в тази част. Счита, че искането за поправка на очевидна фактическа грешка е неоснователно.

Като съобрази изложените съображения и доводи, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Производството по поправка на очевидна фактическа грешка е уредно в чл. 247 ГПК и същото е приложимо и в заповедното производство съгласно дадените задължителни указания за тълкуване на закона, съдържащи се в т. 7 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 на ОСГТК на ВКС по тълк.д. № 4/2013 г. Трайно в теорията и практиката е възприето разбирането, че очевидна фактическа грешка в решението /заповедта по чл. 410 ГПК/ е несъответствие между действителната воля на съда и тази, която е обективизирана в решението. По този ред се отстраняват несъответствия, изразяващи се в погрешно изписване на имена, номера, граници, суми. Очевидна фактическа грешка е налице, когато съдът е направил извод във връзка с правния спор, но погрешно го е отразил. При такъв порок на решението /заповедта по чл. 410 ГПК/ не се постановява ново решение като резултат на решаващата мисловна дейност на съда, а се поправя допуснатата техническа грешка /в този см. Решение № 2192 от 28.12.1984 г. по гр.д. № 1124/1984 г. по описа на ВКС, II г.о./.

Във връзка с изложените съображения съдът намира, че в случая не става дума за техническа грешка в посочване на името на длъжника в заповедта по чл. 410 ГПК, която може да бъде отстранена по реда на чл. 247 ГПК. Целта на заявителя е по реда на тази процедура да замени един длъжник с друг. Не става въпрос за поправка на индивидуализиращите белези на длъжника, а за заменянето му. Липсва порок в решаващата дейност на съда при издаване на заповедта за изпълнение от 04.04.2022 г., която да представлява неправилно, неточно обективизиране на решаващата му воля. Ясно е посочен длъжникът и няма технически грешки при изписване на индивидуализиращите му белези. Дали съдът е допуснал грешка при формирането на правния извод кой е длъжникът по делото е порок относно съществуването на решаващата му воля, а не по отношение на обективизирането ѝ. Само в допълнение следва да се посочи, твърдението на заявителя, че бил посочил различен длъжник в подаденото заявление за издаване на заповедта за изпълнение, а именно д-р Н. Д. К. в лично качество, не се подкрепя от данните по делото.

Ето защо искането за поправка на очевидна фактическа грешка в издадената Заповед № 9202 от 04.04.2022 г. следва да бъде оставено без уважение.

По отношение на искането за допълване на Заповед № 9202 от 04.04.2022 г. в частта за разноските съдът отново съобрази дадените задължителни указания за тълкуване на закона, съдържащи се в т. 7 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 на ОСГТК на ВКС по тълк.д. № 4/2013 г. В случая в издадената Заповед № 9202 от 04.04.2022 г. съдът е посочил, че липсва искане за присъждане на разноски и затова не се е произнесъл по него, като се е позовал на Определение № 499 от 23.06.2010 г. по ч.т.д. № 55/2010 г. по описа на ВКС, I т.о. Налице е произнасяне по отношение на разноските. В този смисъл и направеното

искане настоящият състав квалифицира като частна жалба по чл. 413, ал. 1 ГПК срещу Заповед № 9202 от 04.04.2022 г. в частта за разноските. Заповедта за изпълнение е връчена на заявителя на 12.04.2022 г. Ето защо и така подадената частна жалба е процесуално недопустима, тъй като е просрочена. Същата е подадена на 25.02.2024 г. след изтичане на едноседмичния преклузивен срок, изтекъл на 19.04.2022 г.

По изложените съображения, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на заявителя, съдържащо се в молба-уточнение с вх. № 24454/25.01.2024 г., за поправка на очевидна фактическа грешка в Заповед № 9202 от 04.04.2022 г. по ч.гр.д № 8138/2022 г. по описа на СРС, 88 с-в като вместо длъжника *** с ЕИК **** в заповедта бъде отразен длъжникът д-р Н. Д. К., ЕГН *****.

ВРЪЩА частна жалба, съдържаща се в молба-уточнение с вх. № 24454/25.01.2024 г., срещу издадената Заповед № 9202 от 04.04.2022 г. по ч.гр.д № 8138/2022 г. по описа на СРС, 88 с-в като просрочена.

Разпореждането и двете му части подлежи на обжалване от заявителя с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му.

Препис от разпореждането да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____